

РЕШЕНИЕ

№ 3379

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20221110155387 по описа за 2022 година

При условията на обективно съединяване (чл.210,ал.1 ГПК) са предявени осъдителни искове по **чл.411, изр.2 КЗ** и по **чл.86,ал.1 ЗЗД**.

В исковата молба от името на **ищеца** Д.З.И О.З. ЕАД неговият представител твърди, че в качеството си на застраховател по риска "Каско +" на собственика на автомобил **** ищцовото дружество изплатило по щета № **** застрахователно обезщетение в размер на 4 931,82 лв за вредите, причинени на посочения автомобил в резултат от пътно-транспортно произшествие, осъществено на 29.09.2017г. на път II-29 в посока от град Добрич към град Варна на около 500 км от разклона за с. Зорница. Посочва се, че виновен за произшествието е водачът, управлявал автомобила „****", застрахован по риска "Гражданска отговорност" според ищцовата страна в ответното дружество.

Искането към съда е да осъди ответното дружество в качеството му на застраховател по риска "Гражданска отговорност" на собственика на автомобил „****" да заплати на ищцовото дружество сумата от **4 946, 82 лв**, представляваща *сбора от платеното от ищеца застрахователно обезщетение (4 931,82 лв)* по риск "Каско" по щета № **** за имуществените вреди на автомобил **** причинени при реализираното на 29.09.2017г. на път II-29 в посока от град Добрич към град Варна на около 500 км от разклона за с. Зорница пътно-транспортно произшествие, и т.нар. *ликвидационни разноски (15 лв)*, заедно с *мораторната лихва* за периода от 22.08.2022г. до 29.09.2022г. в размер на **53,59 лв**.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ищеца поддържат

предявените искове. При устните състезания в заседанието на 26.01.2024г. пълномощник на ищеца е пледирал за уважаване на исковете.

Ответникът - ЗД.,Д.Ж.З.АД *оспорва* изцяло предявения искове по основание и по размер според изявлението на пълномощника му в депозирания на 28.11.2022г. отговор на исковата молба. Оспорват се : механизма на процесното ПТП; осъществяването на протИ.правно поведение от водача , застрахован по риска „Гражданска отговорност” при ответника; причинната връзка между описаните и изплатени от ищеца щети по автомобила, застрахован по риска „Каско”, и произшествието, както и размера на изплатеното обезщетение от ищеца. Предявено е възражение за съпричинителство на процесното ПТП от водача , застрахован по риска „Каско” при ищцовото дружество.

В хода на съдебното производство пълномощникът на ответника поддържа оспорването на исковете. При устните състезания в заседанието на 26.01.2024г. адвокат на ответника е пледирал за отхвърляне на исковете.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235,ал.2 ГПК намира за установено следното :

Исковите са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Ищцовата страна (чиято е доказателствената тежест, съгласно чл.154, ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК) не е доказала по безспорен и категоричен начин, чрез т.нар. пълно доказване (изключващо всякакво съмнение), че между ответното дружество

и виновния за процесното ПТП деликвент - водача на автомобил „****” , с рег. № СВ0587РН, или собственика на същия автомобил към момента на застрахователното събитие е съществувало застрахователно правоотношение по риска "Гражданска отговорност", *с наличието на което ищецът обосновава пасивната легитимация на ответника. По делото не е представена съответната застрахователна полица.* Неизпълнението на задължението по чл.190 ГПК от ответника (което му е възложено по искане на ищцовата страна с протоколно определение , постановено в заседанието на 07.04.2023г. – б.с.) не е достатъчно в конкретния случай, за да се приеме за доказано по чл.161 ГПК съществуването на такава застрахователна полица, тъй като *това не е единственият процесуален ред* за ищеца да се снабди с този документ (ако такъв съществува) и да го представи.

В съдебния процес застрахователното правоотношение следва да бъде доказано само чрез съответната застрахователна полица (писмен застрахователен договор), която е форма за неговата действителност. Възникването и съществуването на твърдяното от ищеца застрахователно правоотношение между ответното дружество и водача или собственик на автомобил „****” не може да бъде обявено от съда за ненуждаещо се от доказване обстоятелство по реда на чл.153 ГПК, тъй като наличието на това застрахователно правоотношение зависи от валидността на застрахователната полица , която поради тази причина следва да бъде представена като писмено доказателство , и не може да бъде

заменена от постигнато в съдебно заседание съгласие между двамата застрахователи (без участието на застрахования) за нейното наличие и валидност в минал период. Поради тази причина е правноирелевантно дали ответникът оспорва изрично по настоящото дело твърдението на ищеца за наличие на застрахователна полица по риска „Гражданска отговорност” , тъй като *страна по тази полица е и трето неучастващо в съдебното производство лице и този документ не и представен в настоящия съдебен процес*. Липсата на оспорване на застрахователното правоотношение от ответника не освобождава ищеца от задължението да го докаже , тъй като *дори признанието на факт не обвързва съда (чл.175 ГПК)*.

Според изричната разпоредба на **чл.487,ал.1 КЗ** *наличието на застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите” се удостоверява със застрахователна полица, (а не справка-б.с.), издадена по реда на чл.575,ал.1 КЗ, и знак , който се издава от Гаранционен фонд*. Следователно вписванията в представения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 2554/ 29.09.2017г. не могат да заместят застрахователната полица и съответно не могат да бъдат доказателство за съществуването на валидно застрахователно правоотношение по риска „Гражданска отговорност” с обект автомобил „****”.

Следва да се отбележи, че информацията , предоставяна от информационния център към Гаранционния фонд на увредените лица , има за цел да ги улесни при събирането на данни , необходими им за упражняване на правата им , но не и да замества доказателствата , уредени в ГПК , в хода на съдебно производство.

С доклада по чл.146,ал.1 ГПК във връзка с чл.140,ал.2 ГПК на страните е указано *общото разпределение на доказателствената тежест* (чл.146,ал.1,т.5 ГПК), с което ищецът е следвало да се съобрази при предприемане на съответните доказателствени искания във връзка с предявения осъдителен иск по чл.411,изр.2 КЗ. Изрично е указано , че в доказателствена тежест на ищеца е да установи наличието на *валидно застрахователно правоотношение по риска „Гражданска отговорност” между виновния деликвент и ответното застрахователно дружество*.

Предвид изложеното по делото **не е доказана пасивната материално-правна легитимация** на ответника по предявените осъдителни искове , която е едно от условията за тяхната основателност.

Тъй като се касае за липса на материално-правна , а не на процесуална легитимация производството по делото не следва да се прекратява , а предявените искове следва да бъдат отхвърлени. Това е така , тъй като според общоприетото в съдебната практика и в процесуалната доктрина материално-правната легитимация (за разлика от процесуалната) е въпрос по основателността, а не по допустимостта на иска .

При липсата на една от кумулативно изискуемите предпоставки за основателността на предявените искове е безпредметно да се установява наличието и на останалите.

Доколкото по делото не е доказано възникването и съществуването на претендираните

от ищеца главно и лихвено вземания, предявените от него искове по чл.411, изр.2 КЗ и по чл.86,ал.1 ЗЗД са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

Относно разноските по делото :

На ищеца не следва да бъдат присъдени разноски , тъй като исковете се отхвърлят.

На ответника следва да бъдат присъдени направените от него разноски по делото, представляващи платените депозит за съдебна авто.техническа експертиза (200 лв) и държавна такса за съдебно удостоверение (5 лв).

Ответната страна претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото ѝ се полага на основание чл.78,ал.8 ГПК, тъй като е представлявана по настоящото дело от юрисконсулт. Размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определен според действащата редакция на чл.78,ал.8 ГПК (50 лв).

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователни предявените от "ДЗИ – О.З. ЕАД, ЕИК: ***, гр.София, бул. *** със съдебен адрес : гр. София, ул. *** чрез Адвокатско дружество „С.“, против ЗАД„Д.Ж.З.АД, ЕИК: **** гр.София, ж.к.. *** обективно съединени осъдителни искове по **чл.411, изр.2 КЗ** за осъждане на ответното дружество в качеството му на застраховател по риска "Гражданска отговорност" на собственика на автомобил „**** да заплати на ищцовото дружество сумата от 4 946, 82 лв (четири хиляди деветстотин четиридесет и шест лева и осемдесет и две стотинки), представляваща *сбора от платеното от ищеца застрахователно обезщетение (4 931,82 лв)* по риск "Каско" по щета № **** за имуществените вреди на автомобил **** причинени при реализираното на 29.09.2017г. на път II-29 в посока от град Добрич към град Варна на около 500 км от разклона за с. Зорница пътно-транспортно произшествие, и т.нар. *ликвидационни разноски (15 лв)*, и по **чл.86,ал.1 ЗЗД** за мораторната лихва за периода от 22.08.2022г. до 29.09.2022г. в размер на 53,59 лв (петдесет и три лева и петдесет и девет стотинки).

ОСЪЖДА "ДЗИ–О.З.ЕАД, ЕИК: ***, гр.София, бул. *** , със съдебен адрес : гр. София, ул. *** чрез Адвокатско дружество „С.“ **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗАД„Д.Ж.З.АД, ЕИК: **** гр.София, ж.к.. *** на основание **чл.78,ал.3 ГПК** сумата от 205 лв (двеста и пет лева), представляващи направените от ответника разноски по настоящото дело- платените депозит за съдебна авто-техническа експертиза и държавна такса за издаване на съдебно удостоверение, а на основание **чл. 78, ал. 8 ГПК** сумата от 50 лв (петдесет лева), представляваща полагащото се на ответника юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____